

Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет культури і мистецтв
Кафедра музичного мистецтва

**Мирослава Сточанська
Наталія Чернецька**

**ПЕРЕКЛАДЕННЯ ВОКАЛЬНОГО ТВОРУ
ДЛЯ СПІВАКА-БАНДУРИСТА**

Методичні рекомендації

Луцьк
Вежа-Друк
2022

УДК 78.087.6:780.614.13(072)

С 82

Рекомендовано до друку науково-методичною радою
Волинського національного університету імені Лесі Українки
(Протокол № 3 від 16.11.2022 р.)

Рецензенти:

Євгенєва М. В. – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Шиманський П. Й. – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри музичного мистецтва Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Сточанська М. П., Чернецька Н. Г.

С 82 Перекладення вокального твору для співака-бандуриста [Ноти]: методичні рекомендації. / Мирослава Петрівна Сточанська, Наталія Григорівна Чернецька. Луцьк : Вежа-Друк, 2022. – 36с.

Видання містить інформацію щодо розширення кола професійних навичок та умінь здобувача освіти (бандуриста), методичні поради про особливості створення перекладення вокального музичного твору для виконання його співаком-бандуристом. Методичні рекомендації призначені для самостійної роботи та мають навчально-методичний характер.

УДК 78.087.6:780.614.13(072)

© Сточанська М. П., Чернецька Н. Г. 2022

© Волинський національний університет
імені Лесі Українки, 2022

Зміст

Вступ.....	4
I. Перекладення для бандури.....	5
II. К. Стеценко, вірш Т. Шевченка «Плавай, плавай, лебедонько».....	7
Романс: історична довідка.....	7
Особливості здійснення перекладення твору.....	8
Нотний текст (оригінал: <i>вокал – фортепіано</i>).....	11
Нотний текст (перекладення: <i>вокал – бандура</i>).....	19
Висновки.....	28
Список використаних джерел.....	29
Рекомендована література	30

Вступ

Методичні рекомендації «Перекладення вокального твору для співака-бандуриста» направлені на підготовку Магістра спеціальності 025 Музичне мистецтво освітньо-професійної програми Музичне мистецтво при вивченні здобувачем освіти ОК «Перекладення та аранжування для бандури», а також можуть бути використаними в інших ОК фахової майстерності, як от: «Спеціальний клас», «Постановка голосу та вокальний ансамбль».

ОК «Перекладення та аранжування для бандури» спрямований на підготовку здобувачів освіти, що навчаються на другому (магістерському) рівні вищої освіти та складається з індивідуальних занять.

На індивідуальних заняттях здобувач освіти вивчатиме специфіку творчої роботи над музичним твором для бандуристів, теоретичні й практичні основи процесу перекладення, аранжування, а також отримає практичні уміння добору відповідного музичного твору для здійснення творчої роботи (перекладення, аранжування), вивчить критерії забезпечення вдалого звучання новоствореного викладу нотного тексту, зможе успішно здійснити власне перекладення, аранжування твору для бандури.

Методичні рекомендації «Перекладення вокального твору для співака-бандуриста» покликані допомогти здобувачеві у самостійній роботі над удосконаленням технічно-виконавського рівня співака-бандуриста та розширенням кола навичок та умінь роботи з відповідним репертуаром. Вивчення пропонованого навчально-методичного матеріалу дозволить засвоїти практичні уміння адаптації музичних творів для виконання їх співаком-бандуристом.

I. Перекладення для бандури

Сучасне бандурне мистецтво – вагома складова української музичної культури. З другої половини ХХ ст. бандура впевнено утвердилась як самодостатній музичний інструмент завдяки її удосконаленню. Окрім того, впровадження бандури в масове виробництво на фабриках музичних інструментів (Чернігів, Львів), постійні пошуки ентузіастів-конструкторів, уведення бандурних класів до навчальних програм усіх ланок мистецької освіти, виховання виконавців-віртуозів тощо зумовило її широке побутування і популярність. Сучасна бандура – сольний, акомпануючий, ансамблевий інструмент з високими технічними, акустичними, художньо-виразовими можливостями.

Темброво-кolorистична якість звучання бандури: густота, прозорість, насиченість обертонами, сонористичність, характерна темброва забарвленість, тобто весь тембровофонічний аспект надихає сучасних композиторів на втілення своїх художніх задумів у велике розмаїття різножанрових музичних творів [5, с. 8].

Сьогодні репертуар бандуристів збагачується різноманітними композиціями професійних композиторів, а також перекладеннями, аранжуваннями провідних педагогів-практиків, відомих виконавців. Таким чином, репертуарна база бандуристів розвивається й поповнюється у двох векторах.

Використання перекладень і аранжувань у репертуарі народних інструментів є закономірним етапом на шляху розвитку інструментального виконавства. У стильовому відношенні репертуар бандуристів стає багатим і різноманітним – від інструментальних п'є і сюїт XVI–XVII ст. епохи бароко і класицизму до сучасних творів українських авторів, навіть авангардових [3, с. 5–6].

Вагомою потребою навчально-педагогічного та концертного репертуару бандуристів є перекладення жанрів, що недостатньо представлені у

композиторській творчості. Так, в інструментальній музиці це є прелюдії, фуги, сонати тощо. На нашу думку, сьогодні існує необхідність більшої кількості адаптованої до виконання бандуристом творів вокальної класики, як світової, так і вітчизняної, сучасної, популярної.

Виховання високопрофесійного фахівця з широким музичним кругозором, розвинутим художнім мисленням, високим музичним смаком до педагогічної, творчої та концертної діяльності ставить перед вищою школою завдання долучити здобувача освіти до активної творчої ініціативи та сміливих мистецьких пошуків у майбутній професії.

Перекладення музичного твору – це пристосування музичного тексту, написаного композитором для певного інструмента (голосу, ансамблю тощо) для виконання його іншим інструментом (голосом, ансамблем) (інакше *аранжування*) [7, с. 194].

В музичному мистецтві, зокрема бандурному, переклад музичного твору має свої особливості. Так співіснують поняття «переклад» і «перекладення». Відмінність цих визначень така: переклад означає процес переведення, тоді як перекладення означає результат цієї трансформації [2, с. 6].

Цей вид музичної діяльності – цілком закономірне й досить популярне явище у музично-навчальній та виконавській практиці. Переклад класичних творів для бандуристів дає змогу розширити звуковиразові та фактурні можливості інструмента, розвиває творчий потенціал професійного музиканта і, основне, збагачує навчальний та концертний репертуар бандуристів кращими зразками світової музичної творчості [6, с. 8].

Ми пропонуємо перекладення класичного вокального твору «Плавай, плавай, лебедонько» К. Стеценка та Т. Шевченка, здійсненого в класі бандури М. Сточанської. Перекладення, транспонування в іншу тональність, вивчення та виконання твору здійснено на заняттях зі здобувачкою-бандуристкою Марією Романюк (комп'ютерний набір нотного тексту – Катерина Ковальчук). Пропонуємо відеозапис виконання нашого перекладення:

URL <https://drive.google.com/file/d/1it1aQ0tZ30S6WGuq2bgciSeBUz67NSjp/view>

П. К. Стеценко, вірш Т. Шевченка «Плавай, плавай, лебедонько»

Романс: історична довідка

Український романс посідає помітне місце у світовій музиці. Він є переконливим свідченням високої вокальної культури як синтезу поезії, музики і виконавства. Солоспів «майже афористично викладена думка панує у невеликому за розміром творі, де звучання голосу зливається зі словом та інструментальним супроводом. Винятковість переживання породжує музичну інтонацію, що стає живою, існуючою назавжди сутністю художнього образу» [1, с. 5].

Виростаючи з ліричної пісні, романс поступово набирає ознак самостійного жанру, якому притаманна підкреслено індивідуалізована образно-смілова взаємозумовленість слова і музики, не куплетна форма, широкий міжжанровий зв'язок, зокрема, використання принципів, запозичених в оперній драматургії й творах інструментальної музики [1, с. 5].

Романс (ісп. *Romance* – романський) – 1. Одноголосний камерний вокальний твір з інструментальним супроводом, який виник в Іспанії [7, с. 229].

Романс набув загальноєвропейського поширення. В Україні він зустрічається з XVIII ст. Одним з перших до цього жанру звернувся Д. Бортнянський. Утвердження і розквіт українського класичного романсу пов'язані з іменем Миколи Лисенка. Камерно-вокальна спадщина композитора містить численну кількість солоспівів, романсів на вірші М. Старицького, І. Франка, Лесі Українки, О. Олеся, Дніпрової Чайки, В. Самійленка на інших українських поетів, а також на вірші західноєвропейських поетів С. Надсона, Г. Гейне, А. Міцкевича та інших [1, с. 5].

Кирило Стеценко (1882-1922) – один з талановитих учнів і послідовників Миколи Лисенка. Відомі його романси на вірші Лесі Українки «Хотіла б я піснею стати», «Стояла я і слухала весну», «Дивлюсь я на ясні зорі», «Гетьте, думи, ви хмари осінні», на вірш О. Олеся «О, не дивуйтесь» та інші.

Один з найяскравіших – солоспів К. Стеценка на вірш Т. Шевченка «Плавай, плавай, лебедонько».

Особливості здійснення перекладення твору

Творчу роботу над адаптацією обраного твору до виконання іншим складом виконавців (вокал – бандура) розпочинаємо з детального аналізу музичного матеріалу. Тільки після ознайомлення з текстом оригіналу, його тонально-гармонічним планом, драматургічним розвитком твору, а також після усвідомлення художньо-технічних можливостей бандури (звуковий діапазон, зручна тональність, відповідна фактура тощо) й чіткого уявлення нового тембрового звучання можна приступити до конкретної практичної роботи. Фактура романсу й технічно-виразові можливості інструмента та професійний рівень виконавиці дозволяють здійснити перекладення саме цього твору. Однак, ми змінимо тональність (з *a-moll* на *g-moll*) для пристосування до можливостей діапазону голосу конкретної виконавиці.

Важливо пам'ятати, що особливістю й закономірністю перекладення творів композиторів-класиків є максимальне наближення до оригінального викладу, ефективного звучання у новому прочитанні та зручність виконання іншим складом виконавців. Керуючись цим принципом розпочнемо роботу [4, с. 5].

Конкретна робота полягатиме у створенні тексту супроводу. Вокальна лінія залишається без змін. Зберігаючи незмінними основні засоби виразності розвитку музичної думки (*мелодія, тональний план, структура*) створюємо партію бандури, використовуючи такі прийоми інструментування:

- зміна основної тональності;
- розподіл нотного матеріалу (права, ліва рука бандуриста);
- гармонічні заповнення мелодичної лінії супроводу згідно з тональним планом;
- зміна фактури для створення «об'ємності» чи «прозорості» звучання;
- октавні перенесення музичного тексту для ефективнішого звучання;
- зміна регістрів для посилення чи зменшення загального звучання;
- використання відповідних штрихів і прийомів гри на бандурі.

Тональність: g-moll;

Діапазон голосу: c¹– g²;

Темп: Lento cantabile;

Розмір змінний: 5/4; 3/2; 4/4; 3/4; 4/4 і т.д.;

Форма: наскрізна;

Динамічна шкала: pp – ff.

Отже, здійснено транспонування: тональність змінено з *a-moll* на *g-moll*.

Розподіл нотного матеріалу супроводу відбувається таким чином, а саме: виклад тексту партії фортепіано оригіналу в цілому зручний для виконання на бандурі правою рукою, а відтворення матеріалу лівої руки партії фортепіано вимагає від перекладача вдумливого відповідального підходу через технічно-виразові й акустичні особливості бандури. Тому ми насамперед маємо визначити основну лінію баса. Далі ми застосували низку октавних перенесень решти матеріалу для виконання правою рукою (1-й, 6-й та інші такти), чи випустили пасаж у басовій партії у тактах на словах : «...а я плачу, літа трачу, його виглядаю».

Заповнення мелодичної лінії згідно тонального плану застосовується іноді за потреби повноти звучання (32–33-й такти, 55-й такт). Прикладом зменшення насиченості фактурного викладу для підтримання загального звучання^р і забезпечення виразного проведення основного матеріалу (слова у вокальній партії та альтеровані пасажі шістнадцятими нотами в інструментальній партії) можуть служити 27-й та 29-й такти, а також 39-й – 40-й такти .

Октавні перенесення чи зміну реєстрів застосовано для підтримання динамічного плану (10-й, 55-й такти).

Створюючи бандурну партію ми намагались строго дотримуватись перенесення музичної термінології оригіналу у новий виклад. Проте, часто застосовували характерний спосіб гри (*arpeggiato*) для створення об'ємності звучання акорду і специфічного колориту.

Наступний етап творчої роботи над твором – порівняння з оригінальним текстом і перевірка на практиці. Після детального аналізу виконаної роботи, внесення коректив можна приступати до вивчення твору і його апробації.

Нотний текст (оригінал: вокал – фортепіано)

[1, с. 120–127]

ПЛАВАЙ, ПЛАВАЙ, ЛЕБЕДОНЬКО

Слова Т. Шевченка
Музика К. Стеценка

Lento cantabile *poco rit.*

p *poco rit.*

a tempo

Пла- вай, пла- вай, ле- бе- донь- ко, по си- ньо- му ма- рю!

a tempo

poco rit. *a tempo*

Рос- ти, рос- ти, то- по- лень- ко, все в го- ру та вго- ру!

poco rit. *a tempo*

mp *ten.*

Рос_ти, гнуч_ка та ви_со_ка,

colla parte

до са_мо_ї хма_ри, — спи_тай бо_га, чи ді_жду я,

чи не ді_жду па_ри?

poco rit.

poco rit.

mf a tempo amabile

Рос_ти, рос_ти, по_дн_ви_ся за си_не_є мо_ре:

mf a tempo

f по тім бо_ці_мо_я до_ля, *mp poco rit.* по сім бо_ці_го_ре...

f *mp poco rit.*

a tempo

p a tempo

P cantabile assai e legato

Там десь ми-лий, чор-но-бри-вий спі-ва-є, гу-

f

-ля-є, а я пла-чу, лі-та тра-чу.

f

poco rit. *Pa tempo*

Йо-го ви-гля-да-ю. Ска-жи йо-му, мо-є сер-це,

poco rit. *Pa tempo*

шо смі_ють_ся лю_ди; ска_жи йо_му, що за_ги_ну,

ко_ли не при_бу_де! Са_ма хо_че ме_не ма_ти

f Più mosso

в зем_лю за_хо_ва_ти... А хто ж і_ї го_ло_вонь_ку

бу_де до_гля_да_ ти? Хто до_гля_не, роз_пи_та_є,

The first system consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The piano accompaniment features a flowing eighth-note melody in the right hand and a more rhythmic bass line in the left hand.

на ста_рість по_мо_ же? Ма_мо мо_я! До_ле мо_я!..

ff *vigorouso*

The second system continues the musical piece. The vocal line includes a dynamic marking of *ff* and the tempo instruction *vigorouso*. The piano accompaniment features a more active and rhythmic texture, with a prominent eighth-note pattern in the right hand. A fermata is placed over the final note of the vocal line.

Бо_же милій, бо_ же!

pp

The third system concludes the piece. The vocal line features a dynamic marking of *pp*. The piano accompaniment is more delicate and features a slower, more melodic line in the right hand. A fermata is placed over the final note of the vocal line.

p

По_ди_ви_ся, то_по_лень_ко!

p sostenuto

Як не_ма_за_пла_чеш до схід сон_ця, ра_не_сень_ко,

щоб ні_хто не ба_чив...

rit.

mp *rit.*

Tempo I

p

p

Рос_ ти ж, сер_це- то_ по_лень_ко, все вго_ ру та вго_ ру!

rit. *a tempo*

Пла_вай, пла_вай, ле_ бе_днь_ко, по си_ ньо_ му мо_ рю...

rit. *a tempo*

rit. *pp*

Нотний текст перекладення (вокал – бандура)

Плавай, плавай, лебедонько

Музика К. Стеценка
Вірш т. Шевченка
Перекладення М. Сточанської

Lento cantabile

Вокал

Бандура

mp

rit.

p a tempo

Пла - вай, пла-вай, ле-бе-донь-ко, по си-ньо-му мо - рю!

p

cola parte *poco rit.* *a tempo* 2

Ро - сти, ро - сти, то - по - лень - ко, все вго - ру та вго - ру!

rit.....

mp tenuto

Ро - сти гну - чка та ви - со - ка до са - мо - ї хма - ри.

3 rit...

11

Спи- тай Бо - га чи ді - жду я, чи не ді - жду па - ри?

poco rit. *a tempo amabile*

13

Ро - сти ро - сти, по - ди - ви - ся

15

за си - не - є мо - ре: по тім бо - ці мо - я до - ля,

poco rit.

17

по сім бо-ці - го ре.

a tempo

cantabile assai e legato

p

20

Там десь ми - лий, чо - рно- бри - вий

23

сні - ва - є, гу - ля - є,

25

а я пла - чу, лі - та тра - чу, йо - го ви - гля - да - ю.

p a tempo

27

Ска - жи йо - му, мо - є сер - це, що смі - ю - ться лю - ди,

29

ска - жи йо - му, що за - ги - ну, ко - ли не при - бу - де!

31

Са - ма хо - че ме - не ма - ти в зе - млю за - хо - ва - ти...

piu mosso

33

А хто ж і - ї го - ло - во - ньку бу - де до - гля - да - ти?

f

35

Хто до - гля - не, ро - зпи - та - є, на ста - рість по - мо - же?

7 *vigoroso*

37

Ма - мо мо-я! До-ле мо-я! Бо-же, ми-лий, Бо - же!

ff *pp*

40 *sostenuto*

p

42

По - ди - ви - ся, то - по - ле - нько! Як не - ма - за - пла - чеш

44

до схід со - нця ра - не - се - нько, щоб ні - хто не ба - чив...

rit..... Tempo I

46

mp *p*

rit.....

48

Ро - сти ж се-рце, то по - лень-ко,

9

50

все во - ру та во - ру! Пла - вай, пла - вай, ле - бе - до - нько,

rit..... *a tempo*

52

по си - ньо - му мо - рю...

54

pp

Висновки

Отже, ми виконали творчу роботу – здійснили перекладення вокального твору К. Стеценка, вірш Т. Шевченка «Плавай, плавай, лебедонько» для співака-бандуриста. Перекладення, транспонування в іншу тональність, вивчення та виконання твору здійснено на заняттях зі здобувачкою-бандуристкою Марією Романюк (комп'ютерний набір нотного тексту – Катерина Ковальчук). Відеозапис виконання нашого перекладення:

URL <https://drive.google.com/file/d/1it1aQ0tZ30S6WGuq2bgciSeBUz67NSjp/view>

Під час здійснення перекладення ми домагалися дотримання наступних принципів, а саме: новий виклад музичного тексту максимально наближений до оригінального. Основні засоби музичної виразності: мелодія, гармонічний план, структура, форма не зазнали змін. Вокальна партія – також залишилась незмінною. Ми строго дотримувались термінологічних вказівок автора. Проте, окрім зміни тональності твору для зручності виконання, застосовано незначні варіювання фактури, регістрів, динаміки, штрихів, способів гри на бандурі при створенні супровідної бандурної партії. Це кроки здійснені для підкреслення образного змісту твору, а саме:

- для ефективного використання технічно-виразових можливостей інструмента;
- для створення «об'ємності» чи «прозорості» загального звучання;
- для посилення чи зменшення загального звучання;
- для виразнішого звучання бандури.

Ми намагались не зашкодити авторському задуму, зберегти художньо-образний зміст й ідейно-виразову сутність музичного твору.

Заключним етапом роботи над перекладенням стане його концертне виконання перед слухацькою аудиторією.

Список використаних джерел

1. Українські класичні романси / упорядкування та вст. стаття Г. Булат. Київ : Музична Україна, 1983. 333 с.
2. Дмитрук І. Жанр перекладу та його різновиди в сучасному бандурному мистецтві: автореф. дис. ...канд. мистецтвознав.:17.00.03. Львів, 2009.19 с.
3. Дутчак В. Аранжування для бандури. Івано-Франківськ : Плай, 2001. 90с.
4. Кучерук Н., Сточанська М. Інструментальні ансамблі для ладкової кобзи у супроводі бандури, ансамблю бандур: навч.-метод. посіб. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2005. 141с.
5. Кожбахтєєва Н. Методичні вказівки щодо організації самостійної роботи студентів з опанування навчальною програмою дисципліни «Основний музичний інструмент» (бандура). Одеса : ПНПУ імені К. Ушинського, 2013. 57 с.
6. Сточанська М. Вокальні ансамблі у супроводі бандур (перекладення, аранжування, обробка): навч.-метод. посіб. 2-ге вид., випр. й доп. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2006. 274 с.
7. Юцевич Ю. Музика: словник-довідник. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2003. 352с.

Рекомендована література

1. Бобечко О. Квартет бандуристок зі Львова (із нагоди 10-річчя творчої діяльності). *Музикознавчі студії інституту мистецтв Волинського національного університету імені Лесі Українки та Національної музичної академії України імені П. Чайковського*. Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2011. В.8. С. 25–36.
2. Дутчак В. Любіть Україну: збірник творів для ансамблів бандуристів. Івано-Франківськ : Плай, 2003. 131 с.
3. Никитюк Н. Особливості творчої і концертної діяльності волинського тріо бандуристок у культурному просторі Волині (80–90 рр. ХХ ст.). *Наукові записки: серія: мистецтвознавство*. Тернопіль; Київ, 2006. № 1 (16). С. 63–69.
4. Овчарова С. До проблеми перекладення органних хоральних прелюдій Й.С. Баха в контексті динаміки подальшого розвитку сучасного бандурно-академічного репертуару. *Народно-інструментальне мистецтво на зламі ХХ-ХХІ ст*. Дрогобич : Посвіт, 2007. С. 121–126.
5. Посікіра Л. Педагогічний репертуар бандуриста-співака: навч посіб. Дрогобич : Посвіт, 2006. 160 с.
6. Сточанська М. Земле, моя земле, я люблю тебе (ансамбль бандуристів): навч.-репертуарний посібник. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2009. 264 с. (іл., CD). URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/12385>
7. Сточанська М. П. З Різдвом Христовим віншуємо щиро: зб. ансамблевих партитур (обробка) творів із репертуару тріо бандуристок «Дивостуни». Луцьк, 2011. 100 с. (іл., CD). URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/12386>
8. Сточанська М. П. Лесі Українці: зб. ансамблевих партитур творів із репертуару тріо бандуристок «Дивостуни» Луцьк, 2011. 132 с. (іл.,CD). URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/12378>
URL: <https://soundcloud.com/user-319732218/sets/les-ukrants>

9. Сточанська М.П. Напровесні: зб. ансамблевих партитур (аранжування, обробка) творів із репертуару тріо бандуристок «Дивоструни». Луцьк, 2014. 100 с. (іл., CD). URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/12388>
10. Сточанська М. Пахнуть роси тишею: зб. ансамблевих партитур (аранжування, обробка) творів із репертуару тріо бандуристок «Дивоструни». Луцьк, 2011. 158 с. (іл., CD). URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/12387>
URL: <https://soundcloud.com/user-319732218/sets/pakhnut-rosi-tisheyu>
11. Сточанська М., Чернецька Н. «Пісенне намисто» (тріо бандуристок «Дивоструни»). Луцьк: Волинська обласна державна телерадіокомпанія, СНУ імені Лесі Українки, 2013. 1 електрон.опт. диск (DVD-R); 12 см. Назва з титул. стор. диска. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/12798> URL: <http://divostruni4/webnode.com.ua>
12. Сточанська М., Чернецька Н. «Сміються плачуть солов'ї» (тріо бандуристок «Дивоструни»). Луцьк : Волинська обласна державна телерадіокомпанія, СНУ імені Лесі Українки, «Вежа-Друк», 2017. 1 електрон. опт. диск (DVD-R); 12 см. Назва з титул. стор. диска. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/12800>
URL: <http://divostruni4/webnode.com.ua>
13. Сточанська М., Чернецька Н. Спеціальний музичний інструмент (бандура) [Ноти]: метод. рек. [для самостійної роботи на тему «Особливості перекладення, вивчення та виконання вокально-інструментального твору у класі бандури» (на прикладі Арії Одарки «Нема мені порадоньки» з опери «Купало» А. Вахнянина)]. Луцьк : Вежа-Друк, 2017. 36 с. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/12377>
14. Чернецька Н. Г. Бандурне мистецтво Волині: від аматорства до професіоналізму. *Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку*

- : зб. наук. пр. : наук. зап. Рівнен. держ. гуманіт. ун-ту. Рівне : РДГУ, 2015. Вип. 21. Т. 1. С. 144–150.
15. Чернецька Н. Специфіка діяльності творчо-мистецької лабораторії в освітньому закладі ХХІ століття. *Вісник КНУКіМ*: зб. наук. праць. Київ, 2015. Вип. 32. С. 120–125.
16. Чернецька Н., Сточанська М. Бандурне мистецтво як засіб формування національної свідомості здобувачів ЗВО. *Актуальні проблеми розвитку українського мистецтва: культурологічний, мистецтвознавчий, педагогічний аспекти: матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції*. Луцьк : Видавничий дім «Гельветика», 2022, с.154–158.
URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/21029>
17. Яницький Т. Теоретичні засади художнього перекладення музичних творів для бандури: автореф. дис. ...канд. мистецтвознав.: 17.00.03. Київ, 2020, 18 с.

Для нотаток

Для нотаток

Для нотаток

Навчально-методичне видання

Сточанська Мирослава Петрівна

Чернецька Наталія Григорівна

**ПЕРЕКЛАДЕННЯ ВОКАЛЬНОГО ТВОРУ
ДЛЯ СПІВАКА-БАНДУРИСТА**

Методичні рекомендації

Формат 60x84 ¹/₁₆. Обсяг 2,09 ум. друк. арк., 1,85 обл.-вид. арк.
Наклад 100 прим. Зам. 121. Редакція, видавець і виготовлювач – Вежа-Друк
(м. Луцьк, вул. Шопена, 12, тел. (0332) 29-90-65),
Свідоцтво Держ. комітету телебачення та радіомовлення України
ДК № 4607 від 30.08.2013 р